

[Per Hækkerup.]

tioner, og jeg kan sige, at vi er også enige med statsministeren i, at denne politik må søges gennemført inden for NATO.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at efter min opfattelse er NATO, sådan som vi hele tiden har kendt det og må regne med at det må fortsætte, en forudsætning for afspændingspolitikens muligheder. I kraft af NATO er der etableret en balance i magtpolitisk henseende, som ikke blot er grundlaget for, at freden har kunnet opretholdes i verden, men desuden er grundlaget for, at den tidligere kolde krigs atmosfære i stigende grad har kunnet afløses af en afspændingspolitik. De, der virkelig ønsker en sådan afspænding, må forstå, at forudsætningen for den er, at balancen mellem magterne ikke brydes. En ændring af magtbalancen ville øjeblikkelig standse enhver mulighed for afspænding.

Jeg er naturligvis fuldstændig klar over, at Vietnamkrigen i den henseende betyder en belastning for mulighederne for en afspændingspolitik, og kan også derfor give helt tilslutning til regeringens standpunkttagen i Vietnamspørgsmålet.

Jeg vil også gerne udtrykke tilfredshed med den formulering, statsministeren har givet Danmarks politik i sikkerhedsspørgsmålet. Det siges meget kort i statsministerens tale, at Danmarks sikkerhedspolitik er uændret. Selv om problemet om en fremtidig stillingtagen til vort medlemskab af NATO fortsat ikke kan siges at være et aktuelt spørgsmål, vil jeg gerne understrege det grundsynspunkt, som vi hele tiden har anlagt fra socialdemokratiets side, at såfremt der ikke sker en fundamental ændring i den internationale situation, vil Danmarks sikkerhed være bedst varetaget ved opretholdelsen af NATO og ved Danmarks medlemskab af NATO.

Med hensyn til markedspolitikken er vi også tilfreds med, at denne politik ligger fast. Folketinget har jo adskillige gange givet udtryk for, at det er Danmarks politik

at tilstræbe et bredt europæisk samarbejde. Dette ønske har senest fundet udtryk i beslutningen om, at Danmark genopliver sin ansøgning til fællesmarkedet om forhandling om medlemskab.

Vi har med interesse afventet, hvorledes man i fællesmarkedskommissionen ville bedømme de ansøgninger om medlemskab, som er indleveret fra britisk, norsk, irsk og dansk side, og den svenske henvendelse om tilknytning til fællesmarkedet. Endnu er fællesmarkedskommissionens beretning ikke offentliggjort, men centrale dele af den har dog været meddelt i pressen.

På baggrund af de forventninger, vi på forhånd havde, må jeg sige, at jeg føler mig noget skuffet over beretningens indhold. Vi kan vel med tilfredshed konstatere, at kommissionen klart går ind for en samtidig optagelse af de lande, der har søgt om medlemskab; det er vel naturligt i betragtning af, at optagelse af nye medlemmer kræver en vedtagelse i alle de eksisterende medlemslandes parlamenter, og i betragtning af, at det kræver en ændring af fællesmarkedstraktaten med hensyn til repræsentation i kommissionen, ministerrådet og det europæiske parlament.

Jeg har med interesse bemærket mig det offentliggjorte om kommissionens synspunkt med hensyn til tilpasningen af den britiske landbrugspolitik til fællesmarkedets landbrugspolitik.

Der er grund til at understrege det ønske, vi hele tiden har fremholdt fra dansk side om, at Danmark må blive delagtig i de forhandlinger, der føres mellem fællesmarkedet og Storbritannien, specielt omkring landbrugsproblemerne. Dette ønske er ikke blot et udtryk for en dansk interesse, det er også udsprunget af den kendsgerning, at England er Europas største importør af landbrugsvarer og Danmark er Europas største eksportør af landbrugsvarer. Det vil vel være rimeligt, når man skal føre forhandlinger om en tilpasning af den britiske landbrugspolitik til fællesmarkedet, ikke blot at interessere sig for importør-